

Zdůvodnění nominace soutěžních příspěvků VIII. ročníku literární soutěže Skrytá paměť Moravy

I. kategorie

Text s názvem **Okamžik štěstí (č. 3, 1)** vypráví příběh dívky z domova, kterou překvapivě jednoho dne adoptuje rodina její spolužačky. Den, kdy se tak stalo, byl pro ni velkým a hluboce prožitým štěstím. Porota oceňuje výběr námětu, živé vypravování se smyslem pro zkratku a napětí, i spontánnost citového projevu.

Příspěvek **O čem si máme povídat (č. 18, 1)** je milostným příběhem dvou novinářů umocněný atraktivní kulisou bankovního přepadení se skupinou rukojmích. Zaujme především zručností, s níž je vystavěn, uměřenými jazykovými prostředky a vyváženou mírou citovosti. Okamžik štěstí je zde výsledkem dlouho klíčícího vztahu dvou rovnocenných partnerů.

Soutěžní text s názvem **Okamžik štěstí – déšť (č. 29, 1)** porotu oslovil tím, že se v rámci první kategorie vymykal svým žánrem: jedná se o křehký lyrický text připomínající báseň v próze. Na prostoru popisu přírodního děje se přenášíme do hloubi duše vypravěčky inspirované přírodou v letním dešti.

Na příspěvku s názvem **Poslední třísky touhy (č. 30, 1)** porota oceňuje způsob, jakým text polemizuje s tématem Okamžik štěstí. Autor je mechanicky nepřejímá, ani se je nesnaží snaživě naplnit; místo toho načrtává situaci člověka, který se až příliš řídí tím, co od něj okolí očekává, žije takříkajíc na zadané téma, a kvůli tomu přichází o své skutečné, ničím nepodmíněné štěstí. Poslední třísky touhy jsou úvahou o ztrátě nevinnosti, příběhem o tom, že okamžiky štěstí, za nimiž se ženeme, povzbuzování jásajícím davem, praskají jako mýdlové bubliny v okamžiku, kdy se jich dotkneme.

Pokud jsme od textu s názvem **Ztráta (č. 39, 1)** čekali dramatický příběh o ztrátě milované osoby, snad i domácího mazlíčka – omyl. Autor předkládá „opravdové drama“ – ztrátu mobilu. S kritickým a ironickým pohledem na dospělé nás provází událostmi onoho strašného dne, kdy hrdinka ztratila nejen mobil, ale i váhu v očích spolužáků jako „ta bez mobilu“. Styl podání baví bezprostředností i dávkou sympatické drzosti mládí. Okamžik štěstí nastává doma – milovaný mobil se našel. Nadsázka či realita?

II. kategorie

V příspěvku **Bez názvu lidské naděje (č. 13, 2)** autorka nenásilně a se snahou o objektivitu využila tématu k popisu posledních dnů války na slovácké vesnici a v závěru dokázala spojit historické téma těžce a ne bez obav se rodícího osvobození s bolestným a přesto radostným zrozením nového života. Svižně napsaný příběh navíc poutá svou nářeční jazykovou podobou.

O složitých zákoutích hledání místa v životě a především nalézání sama sebe vypráví neotřelým jazykem příběh **Dandyho prchavý okamžiky (č. 25, 2)**. Útěk před sebou samým je paradoxním vyústěním životních fází, kdy nachází přátelství a lásku. Myšlenka hledání štěstí mezi řádky života se symbolicky odráží i v prvních písmenech každého řádku. Příběh zaujme především otevřeností, s jakou jsou líčeny ty nejosobnější pocity a postoje.

Text s názvem **Poslední podzim (č. 41, 2)** poutavě vypravuje o posledních dnech a událostech ze života vojáka – invalidy, „tvrďasa“ navenek, ale citlivého uvnitř. Zdařilá kompozice, vhodně zvolené jazykové prostředky, výstižná charakteristika hlavního protagonisty i jeho vztahů uprostřed početné rodiny a přesvědčivá emocionalita prozrazují autorův literární talent.

Příspěvek s názvem **Horká čokoláda aneb o velkém štěstí pana Laštovičky (č. 56, 2)** porotu zaujal vtípnou kompozicí, v níž se střídají perspektivy vypravěče. Kromě toho porota oceňuje skvěle zvládnutou práci s jazykem a brilantní zacházení s přímou řečí. Závěrečná vtípná pointa už je jen třešničkou na lahodném literárním dortíku.

„Lehký vánek pokojem plul, až narazil na bílé květy, tak krásně vonící, jež stojí ve váze uprostřed bílého stolu s vyšívaným ubrusem...“ Porota neoceňuje jen takovéto věty, lehké jako poletující chmýří, ale rovněž neotřelou kompozici textu **Dceřino štěstí (č. 57, 2)**, který se skládá téměř jen z různých druhů přímé a nepřímé řeči a vnitřního dialogu. Zcela zvlášť je pak třeba vyzdvihnout další kvalitu, a to rytmus textu. Porotci na vědomou práci s rytmem prózy narážejí ve studentských soutěžích zcela výjimečně. Dceřino štěstí je text vyspělý po formální i obsahové stránce, zasluhující pečlivé čtení.

zapsala:

Bc. Kristýna Cimalová
Rajhrad, květen 2014

schválil:

doc. Mgr. Radek Malý, Ph.D.
předseda poroty